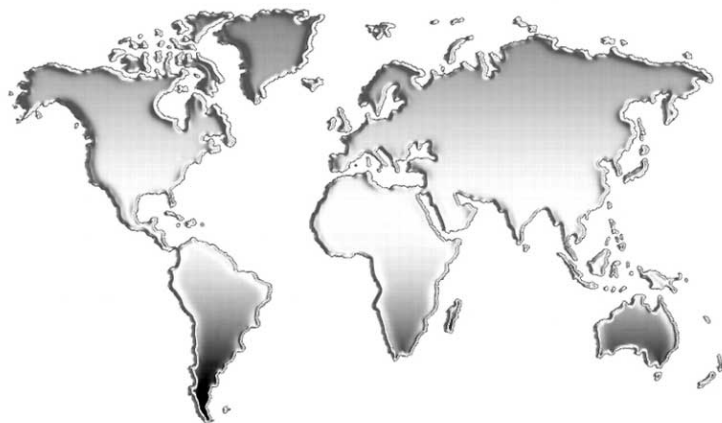

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Četvrto tromjesečje 2021.

SJEVERNA AZIJSKOPACIFIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Mirna Đurin

Korektura

Brankica Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja bolje upoznajemo Sjevernu azijskopacifičku diviziju, koja upravlja radom Adventističke crkve u Japanu, Mongoliji, Južnoj Koreji i Tajvanu. Ovo područje svijeta dom je 230 milijuna ljudi, uključujući 286.000 adventista. To je omjer od jednog adventista na svakih 806 ljudi. Pet projekata ovoga tromjesečja vežu se za svaku državu Sjeverne azijskopacifičke divizije. Više o tome pod Misijskim projektima (na stranici 4).

Ako ovog tromjesečja želite oživiti svoju subotnju školu, nudimo vam razne fotografije i druge materijale koji prate svako iskustvo. Više informacija dostupno je uz svako iskustvo. Za slike turističkih mjesta i drugih prizora iz pojedine zemlje, iskušajte besplatnu banku fotografija kao što su pixabay.com i unsplash.com. Osim toga, možete preuzeti i činjenice i aktivnosti iz Sjeverne azijskopacifičke divizije u PDF format na bit.ly/nsd-2021. Pratite nas na facebook.com/misionquarterlies. PDF verziju časopisa *Vijesti za mlade i odrasle* možete preuzeti na engleskom jeziku na bit.ly/adultmission, a *Vijesti za djecu* na bit.ly/childrensmisson. Videozapisi *Mission Spotlight* dostupni su na bit.ly/missionspotlights. Crteže koji se mogu printati, i koje djeca mogu bojiti, možete preuzeti na bit.ly/bank-coloring-page. Ako mogu biti od pomoći, kontaktirajte me na: mcchesneya@gc.adventist.org.

Hvala vam što ohrabrujete druge da misle na misiju!

Andrew McChesney, urednik

Misijski projekti

Darovi trinaeste subote u ovom tromjesečju pomoći će Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji u osnivanju:

- ◆ Adventističkog središta utjecaja u Ulaanbaataru, Mongolija.
- ◆ Središta za potporu imigrantskoj djeci u Ansanu, Južna Koreja.
- ◆ Misijskog središta Yeongnam u Daegu, Južna Koreja.
- ◆ Triju gradskih središta utjecaja u Taipeiju, Tainanu i Kaohsiungu, Tajvan.
- ◆ Internetskog evangelizacijskog sadržaja za doseganje internetskog naraštaja Japanaca.

Budući projekti trinaeste subote

Darovi trinaeste subote sljedećeg tromjesečja pomoći će Južnoj azijskopacifičkoj diviziji da se osnuje:

- ◆ Osnovna škola u Luang Namthau, Laos.
- ◆ Studentski dom u Adventističkoj međunarodnoj školi Timor-Leste u Diliju, Timor-Leste.
- ◆ Zdravstveni centar na sjeveru Pakistana.
- ◆ Dječji edukativni centar u Long Thanhu, Vijetnam.

2. listopada 2021.
**Čuda za radnika
s gradilišta**
Mongolija

Radio sam na građevinskim projektima u Mongoliji. Kad bi se gradila stambena zgrada, visoka dizalica koristila je veliku metalnu kuku za podizanje građevinskog materijala i ljujljala ga prema meni, koji sam čekao na visokom zidu i skidao građevinski materijal s te kuke.

Jednog dana bio sam skoro gotov, otkvačivši teret na trećem katu, kad se kuka naglo pomaknula. Uzeo sam veliki štap i pokušao gurnuti kuku na svoje mjesto. Ali kuka se vratila i snažno me udarila, oborivši me sa zida. Sjećam se udara o zemlju tri kata niže. Tada sam izgubio svijest.

Najbliža bolnica bila je predaleko, pa je liječnik dojurio na gradilište.

Nešto kasnije poslijepodne probudio sam se i saznao da mi je noga slomljena i da mi je ozlijeđena kralježnica.

“Ne možemo te odvesti u bolnicu zbog ozljeda”, rekao je liječnik.

U to vrijeme Mongolija nije bila razvijena kao što je sada, i država je oskudijevala u dobroj medicinskoj opremi. Liječnik nije točno znao što mi se dogodilo. Rekao mi je da su mi leđa slomljena, ali to je bilo sve što je znao.

Ležao sam nepokretan u krevetu dvije godine. Nisam se mogao pomaknuti. U to vrijeme je nekoliko stranaca posjetilo moj grad. Tada to nisam znao, ali sada znam da su oni bili misionari koji su širili Radosnu vijest.

Imam osmero djece, i najstariji je išao u osmi razred. Sva moja djeca odlazila su na sastanke koje su održavali ti stranci. Iako nismo bili religiozni ljudi, nikad im nisam branio da idu. Moja djeca su strance dovela u moju kuću. U to vrijeme

nisam razumio što se zbiva, ali sada znam da su se oni molili za mene. Zahvaljujući njihovim molitvama, ja sam vrlo brzo bio izliječen.

Ojačao sam i započeo sam fizikalnu terapiju. Postavio sam šipke i konopce iznad mog kreveta i počeo sam vježbati. Dizanje glave me je na početku boljelo, ali molitve moje djece su djelovale. Uskoro sam se oslanjao na štap.

Moja su djeca postala vrlo aktivna u mjesnoj adventističkoj crkvi, i posebno su tamo voljela pjevati. I ja sam također uživao u bogoslužju. Kako sam čitao Bibliju, moj život se počeo mijenjati. Prije sam puno pio, ali sada sam prestao piti. Bila je to velika promjena. Želio sam biti vjeran Bogu. Moja žena i ja krstili smo se i pridružili mjesnoj adventističkoj crkvi.

Nekoliko godina nakon što mi se povratila sposobnost hodanja, počeo sam patiti od bolova u objema nogama. Uplašio sam se. Brinuo sam se da ću opet postati oduzet.

Nakon pregleda liječnik je izgledao namrgođeno. "Moraš ići na operaciju, i bit će vrlo riskantno", rekao je.

Objasnio je da je moja kralježnica slomljena i da mi je potreban kirurški zahvat. Od moje obitelji zatražili su da potpiše obrazac kojim oslobađa bolnicu od bilo kakve odgovornosti, ako operacija ode po zlu. Moja supruga i ja smo se puno molili. Pastor se molio za mene. Mislim da je operacija bila uspješna zbog njihovih molitava. Čak su i rane od operacije brzo zacijelile. Dopusšteno mi je ići kući nakon samo jednog tjedna.

Danas sam dobro i zdravo. Moja obitelj su kršćani, a želimo da i naši prijatelji postanu kršćani. Mi ih pozivamo u našu crkvu, a neki od njih su se odazvali. Ali nitko od mojih prijatelja još nije dao svoje srce Isusu. Nisam zabrinut, jer vjerujem da ih Bog može doseći. Naposljetku, Bog je dosegnuo mene na mojoj bolesničkoj postelji. Moj posao je pozvati, a posao Svetog Duha je uvjeriti. Nedavno sam pozvao još prijatelja u crkvu, i nadam se da će se odazvati.

Hvala vam na vašim velikodušnim darovima trinaeste subote ovoga tomjesečja, koji će pomoći otvoriti adventistički *Lifestyle* centar u glavnom gradu Mongolije, Ulaanbaataru, gdje će ljudi moći dobiti potporu u odvikavanju od pijenja te naučiti donositi druge važne životne odluke.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite muškarca da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

Prvo adventističko dosezanje u Mongoliji veže se uz ruske misionare, 1926. godine. Djelovali su iz Hailara u Mandžuriji, Kina. Objavili su prve publikacije adventista sedmog dana na mongolskom jeziku: tiskanu himnu i četiri mala traktata. Političke promjene onemogućivale su rad izravno u zemlji, pa su radovi za Mongole započeli 1930. godine u unutarnjem području Mongolije, na sjeveru Kine. Godine 1931. Otto Christensen osnovao je sjedište misije i bolnicu u Kalganu.

9. listopada 2021.

Savršeno povjerenje

Mongolija

Koja je najvažnija godina srednjoškolskog obrazovanja? U Mongoliji je najvažnija posljednja godina. To je godina kad učenici ne samo završavaju školu, već polažu i poseban ispit koji odlučuje mogu li se upisati na fakultet.

Posljednja godina srednje škole bila je vrlo posebna za Boonoo, zato što se krstila. Dva misionara došla su u njezin mali grad i u njezinoj školi držali predavanja kako prestati pušiti. Boonoo nije pušila, ali je svejedno prisustvovala predavanjima jer nije imala što zanimljivije za raditi. Svidali su joj se misionari i rado je prihvatila poziv da proučava Bibliju u njihovom domu. Uskoro je zavoljela Isusa i krstila se.

Nakon krštenja, Boonoo se ozbiljno primila pripreme za prijamni test. Ako dobije visoke rezultate, moći će izabrati fakultet koji želi upisati.

Mnogi njezini kolege su unajmili privatne učitelje da im pomognu u pripremi za ispit. Učenici koji su htjeli studirati povijest, učili su za test iz povijesti. Učenici koji su htjeli studirati sestrinstvo, učili su za test iz zdravstvene njege. Boonoo je voljela matematiku, ali nije imala novca da plati učitelja koji bi joj pomogao u pripremi za test iz matematike. Tako se molila Bogu za pomoć: “Dragi Bože, sama ću učiti i pripremat ću se, rješavajući pet matematičkih zadataka svakog dana. Pomozi mi u tome, molim Te.”

Napokon, došao je dan ispita. Svi maturanti iz cijele provincije okupili su se u glavnoj gradskoj školi. Gotovo šest stotina učenika pisalo je s Boonoo test iz matematike. Tko god bi imao najviši rezultat, bilo bi mu dopušteno da prvi izabere fakultet. Boonoo se molila: “Bože, budi sa mnom.”

Ispit je započeo. Učitelj je zaključao vrata i rekao da nitko ne smije napustiti prostoriju dok test ne završi — i dok ne bude ocijenjen.

Nakon što su učenici završili ispit, čekali su. I čekali. Neki roditelji donijeli su jelo svojim sinovima i kćerima kroz prozor.

Napokon, učitelj se vratio i izjavio kako će rezultati biti objavljeni sljedećeg dana. Svima je dopustio da odu kući preko noći. Kada se Boonoo ujutro probudila, vidjela je da je vani kišilo. Sve je bilo čisto i sunce je sjalo. U njezinom srcu čula je riječi pjesme koju vole pjevati adventisti u Mongoliji: “Tvoja je ljubav viša od neba. Tvoja je ljubav šira od mora...” Boonoo nije bila zabrinuta zbog ispita. Slavila je Boga.

U školi je vidjela učenike okupljene oko oglasne ploče s popisom rezultata testa. Nije mogla dovoljno prići da vidi, pa je zamolila za pomoć. “Možeš li vidjeti moje ime?” pitala je prijatelja. “Je li moje ime među prvih deset imena?” Njezino je srce pretrnulo kad je mladić rekao da ne vidi njezino ime. Ali kad je došla bliže, vidjela je da je njezino ime na petom mjestu. Nije mogla vjerovati! Kasnije je učitelj predao ocijenjene testove učenicima, i Boonoo je vidjela da je pogriješila u samo jednoj od četrdeset matematičkih jednadžbi. Zatim je bolje pogledala zadatak i shvatila da je učitelj napravio pogrešku. Ona je dala točan odgovor. Obavijestila je profesora o greški, ali on je odbio promijeniti njezinu ocjenu. Rekao je da, ako bi je promijenio, morao bi ponovno provjeravati sve testove.

Boonoo je bila uzrujana. Željela je savršeni rezultat. Tada se sjetila kako se molila i kako joj je Bog pomogao. Konačna ocjena bila je u Njegovim rukama.

Došlo je vrijeme da učenici izaberu svoje fakultete. Učenik koji je imao najviši rezultat izabrao je fakultet. Zatim je birao sljedeći učenik. Napokon, došao je red na Boonoo. Nitko još nije izabrao Nacionalno sveučilište Mongolije, pa ga je ona mogla izabrati.

“To je bila Božja volja”, kaže Boonoo. “Bog je znao da ne moram dobiti savršenu ocjenu kako bih se upisala na željeni fakultet. Samo sam Mu trebala savršeno vjerovati.”

Danas Boonoo ima dvadeset i devet godina i koristi svoje matematičke vještine u poslu glavne računovotkinje ADRA-e u Mongoliji. Ona i njezin suprug osnovali su jedinu crkvu za izvidače u Mongoliji. Crkva se sastaje u njihovom domu, tradicionalnoj mongolskoj nastambi *jurti*.

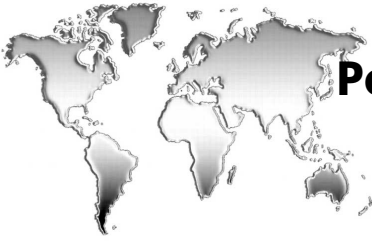
Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote prije tri godine koji su pomogli u otvaranju prve adventističke srednje škole u Mongoliji. Vaši darovi ovoga tromjesečja pomoći će u osnivanju *Lifestyle* centra u glavnom gradu Mongolije.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

- ◆ Nacionalno piće Mongolije je *airag* — fermentirano kobilje mlijeko. Klima i tradicionalno nomadski način života utjecali su na kuhinju Mongolije, u kojoj kao osnovni sastojci prevladavaju meso i mliječni proizvodi, ali koristi se i nešto voća i povrća.
- ◆ *Khoomei* je varijanta tradicionalnog mongolskog “pjevanja iz grla”, koje potječe od stočara. Pjevanje iz grla može iz glasnica proizvesti više od jednog tona odjednom.

16. listopada 2021.

Povezivanje s Nebom

Mongolija

Zamolite dvoje ljudi da predstavu ovo iskustvo.

Voditelj: Cathie i njezin pokojni muž Brad bili su prvi postkomunistički adventistički misionari u Mongoliji, koji su došli 1991. godine, u sklopu potporne službe *Adventist Frontier Missions*. Cathie i danas dalje služi Bogu u Mongoliji. Reci nam, Cathie, kako se ti moliš?

Cathie: Kad smo stigli u Mongoliju, 1991. godine, osjećala sam da me je Bog zvao da budem ratnica molitve. Ali ja sam rekla Bogu: “Molim se sve vrijeme. Kako to da ja već nisam ratnica molitve?” Prepirala sam se s Bogom.

Nakon što je moj muž umro, i nakon što sam se ja preudala, preselili smo se u drugu azijsku državu na neko vrijeme. Opet sam osjetila Božji poziv da budem ratnica molitve. Popustila sam i rekla: “U redu, stavit ću na svoj raspored molitve tri puta na dan.” Čuda su se počela zbivati kako smo se moj muž, tri male kćeri i ja molili tri puta na dan kao obitelj. Mjesecima smo tražili mjesto za živjeti, i Bog nam je osigurao dom. Moj muž i ja smo izgubili posao podučavanja engleskog jezika, ali Bog nam je osigurao mjesto učitelja koje je bilo još bolje. To je bio prvi korak kamo me je Bog odveo u molitvi.

Drugi korak je došao kad sam počela razmišljati o Isusovim ponavljanim uputama u Novom zavjetu: “Gledaj i moli.” Nisam bila sigurna što to znači. Potražila sam odlomke u spisima Ellen G. White o gledanju i molitvi, i sažela sam ih u jednom članku. Naučila sam da “gledati” znači da trebamo promatrati svoje osjećaje, svoje riječi, i imati ravnodušan pri-

stup. Kad god moje kćeri imaju probleme u svojem djetinjstvu, ja ih pitam: “Jeste li gledale i molile se?” Uobičajeno odgovore kako nisu. Odvojili smo jednu sobu za molitve u našem domu, u kojoj svatko od nas tri puta dnevno u samoći priznaje svoje grijehе i slabosti, i moli Boga da ih zamijeni s dobrim, poniznim duhom. To je doista pomoglo u izgladivanju naših obiteljskih odnosa.

Voditelj: Kako čitaš Bibliju?

Cathie: Nakon što sam pročitala da je pionir William Miller čitao Bibliju redak po redak, odlučila sam pokušati to isto. Bilo je uzbudljivo uspoređivati svaki redak s izvornikom na hebrejskom ili grčkom jeziku. Trenutno pokušavam poboljšati svoje poznavanje mongolskog jezika čitajući Bibliju. Pročitam redak na engleskom, a tada na mongolskom. To ide vrlo sporo, ali pokušavam proći kroz jedno poglavlje svaki dan. Čitanje na mongolskom mi je dalo nov način gledanja, zato što se rabe drukčije riječi. Jednoga jutra sam čitala Ponovljeni zakon 33,1 — koji na engleskom kaže: “Mojsije, čovjek Božji”, ali na mongolskom opis glasi: “Božja osoba, Mojsije”. Pitala sam se: “Mogu li reći: ‘Božja osoba Cathie?’” To je bilo sve što mi je trebalo toga dana.

Voditelj: Kako svjedočiš drugima?

Cathie: U nekim državama u kojima sam živjela zakon otežava strancima da otvoreno propovijedaju. Ali mogu se stvoriti prilike kako bi ljudi pitali pitanja, i to je savršeno prihvatljivo za odgovaranje na njih. Kao učiteljica engleskog jezika, bilježila sam prisutnost tako da sam zamolila učenike da napišu nešto na komadić papira. Uzela sam vremena odgovoriti na svaku bilješku. Neki učenici su otvorili svoja srca. Često je jednostavno sve u ljubaznom ponašanju i pozivanju ljudi u svoj dom. Ljudi otvore srca u razgovorima “jedan na jedan”. To je razlog zašto želim poboljšati svoje poznavanje mongolskog jezika. Moja svakidašnja molitva odzvanja Savlove riječi, kad je vidio Isusa na putu za Damask: “Gospodine, što želiš da činim?” Bog nam objavljuje svoju volju kad Ga

pitamo: “Što želiš da činimo?” — u svakom trenutku, svakoga dana.

Vaši darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističkog *Lifestyle* centra u glavnom gradu Mongolije, Ulaanbaataru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Preuzmite stranicu karata *Watch and Pray*, koje rabi Cathie kako bi obogatila svoj molitveni život: bit.ly/watch-and-pray-list.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

Tradicionalni festival u Mongoliji, *Naadam*, znan je kao “tri igre za muškarce”, a uključuje streličarstvo, konjske utrke i mongolsko hrvanje, *bökh*, koje je slično japanskom *sumo*.

23. listopada 2021.

Tri pitanja

Mongolija

Tri su pitanja zbunjivala Batzula. Kao maleni dječak pitao se zašto se konji nazivaju konjima, zašto psi psima, i zašto se vukovi nazivaju vukovima. Ali nitko mu nije znao reći tko je imenovao životinje. Na ulici mongolskog glavnog grada vidio je oglasne ploče koje upozoravaju na štetnost pušenja. Pitao je oca zašto ljudi pale cigarete, ako znaju da su opasne. Otac se samo nasmijao. Nije mu znao objasniti zašto ljudi puše.

Kad je njegov otac umro od zatajenja bubrega, dječakova razmišljanja okrenula su se k smrti. Pitao se što se sljedeće događa. Ali nitko mu nije znao reći što se događa nakon smrti. Nakon očeve smrti život se potpuno promijenio. Šesnaestogodišnji Batzul pronašao je posao na tržnici, kako bi pomogao prehraniti svoju majku i troje mlađe braće i sestre. Počeo je pušiti. Jednoga dana nazvala je starija sestra iz Južne Koreje, kamo se bila preselila, i predložila Batzulu da ide u crkvu. Ona je počela odlaziti na bogoslužja. “Idi u U-B crkvu”, rekla je. Kad kažu U-B, Mongoli misle na glavni grad Mongolije, Ulaanbaatar.

Batzul nije bio kršćanin i nikada nije razmotrio tu mogućnost. Ali nazvao je telefonskog operatera za pomoć. “Molim vas adresu U-B crkve”, rekao je. On mu je dao adresu, i Batzul je počeo prisustvovati bogoslužjima. Nekoliko mjeseci kasnije njegova ga je sestra pitala ide li u crkvu. Bilo joj je drago čuti da on odlazi na bogoslužja svaki tjedan. “Kako pronalaziš vrijeme da ideš u crkvu svaku nedjelju?” pitala ga je. “Ja ne idem u crkvu nedjeljom”, odgovorio je, “ja idem

u crkvu subotom". Njegova sestra je bila iznenađena. "U koju crkvu ti ideš?" pitala ga je. Batzul joj je objasnio da ide u mjesnu adventističku crkvu.

U crkvi mu je jedne subote netko dao knjigu o prekidanju loših navika. Kako je čitao, uvjerio se da je pušenje grijeh. U 1. Korinćanima 3,16 pročitao je da je njegovo tijelo hram Svetoga Duha. Ali nije mogao prestati pušiti. Jednoga dana se u svojem obiteljskom domu zaključao u spremište, izvadio cigarete i očajno se molio: "Bože, ako postojiš, molim Te, pomoz mi prestati pušiti." Bacio je cigarete i, duboko udahnuvši, osjetio kako su ga preplavili sreća i mir. Sljedećeg dana Batzul je posegnuo rukom u džep po nešto, i izvadio upaljač. Iznenada je shvatio da čak nije niti pomislio na cigarete cijeli dan. Izgubio je želju za pušenjem.

U crkvi je izvadio svoj upaljač i uzbuđeno rekao voditeljici biblijskog proučavanja: "Nisam upotrijebio ovaj upaljač četiri dana!"

"Pronašao si Isusa", rekla je ona. Batzul je iskreno počeo proučavati Bibliju. U Postanku je pročitao da je Adam imenovao životinje. Pročitao je o velikoj borbi između Krista i Sotone, i shvatio je kako Sotona iskušava ljude cigaretama jer želi uništiti Kristovo djelo. Naučio je da je smrt poput sna bez snova i da, kad netko umre, ostaje bez svijesti do Isusovog drugog dolaska. Sve je bilo smisleno. Sve odgovore pronašao je u Bibliji. Predao je svoje srce Isusu.

Danas su Batzul (30) i njegova žena pioniri Globalne misije u Mongoliji. On tumači svojim sunarodnjacima da se odgovori na sve životne tajne mogu pronaći u Bibliji. Njegov najdraži biblijski redak je u Jeremiji 29,13. Bog kaže: "Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim."

Hvala vam na vašim darovima trinaeste subote prije tri godine, koji su pomogli u otvaranju prve adventističke srednje škole u Mongoliji. Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju adventističkog *Lifestyle* centra u glavnom gradu Mongolije, Ulaanbaataru.

Povezano s iskustvom

- ◆ Objasnite da su pioniri Globalne misije laici koji volontiraju najmanje jednu godinu kako bi osnovali crkve na još nedosegnutim područjima unutar kulture stanovništva. Pioniri Globalne misije imaju prednost poznavanja kulture, govorenja jezika i uklapanja s mjesnim stanovništvom. Više od 2.500 pionira Globalne misije radi diljem svijeta. Od 1990. pioniri su osnovali više od jedanaest tisuća novih adventističkih crkava.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

30. listopada 2021.

Ukusna poruka Evanđelja

Japan

Htjela sam otvoriti restoran u Japanu, gdje bi ljudi mogli postati zdravijima, baš kao što sam ja postala zdravija u Adventističkom lječilištu u američkoj saveznoj državi Alabami.

Moj suprug i ja letjeli smo avionom iz našega doma u Japanu u Alabamu, u potrazi za tretmanom raka mojega supruža. Ja sam adventistica i čula sam da adventistički liječnici koji rade u lječilištu možda mogu pomoći. Moj suprug nije bio kršćanin.

Kako smo počeli jesti vegansku hranu i vježbati, naša su se tijela počela mijenjati. Ja sam dosta izgubila na težini. Moj suprug je prestao pušiti. Počeo je čitati Bibliju i krstio se u toj zdravstvenoj ustanovi. Umro je tjedan nakon što se krstio. Imao je samo pedeset i šest godina. Bila sam tužna, ali sam također bila sretna jer smo se dogovorili da se opet sastanemo na Nebu.

Kad sam se vratila u Japan, prebrojala sam svoju uštedevinu i shvatila da imam dovoljno za daljnji život. Htjela sam upotrijebiti svoj novac za širenje Radosne vijesti u Japanu, gdje je samo jedan posto stanovništva kršćanske vjere.

Počela sam se moliti: "Dragi Bože, što da činim?"

Jednoga dana sam, tijekom svojeg osobnog proučavanja, pročitala redak iz Izaije 55,13: "Umjesto trnja rast će čempresi, umjesto koprive mirta će nicati. I bit će to Jahvi na slavu, kao znak vječan, neprolazan."

U tom sam trenutku znala da želim otvoriti restoran gdje ću pomoći ljudima da postanu zdraviji i da se osjećaju bolje, baš kao ja u Alabami. Možda bih mogla dobiti njihovo pouz-

danje i ukazati im na Isusa. Odlučila sam restoran nazvati “Mirta”, po pojmu iz Izaije.

Tog istog dana šetala sam niz ulicu mojeg rodnog mjesta izvan Tokyja, i ugledala zemljište na prodaju. Bilo je to savršeno mjesto nedaleko od triju adventističkih crkava. Kupila sam prazno zemljište i platila gradnju restorana.

Iskreno, nisam ništa znala o poslovanju restorana, pa sam prisustvovala adventističkoj školi veganskog kuhanja kako bih dobila neke zamisli, i tako sam sama sastavila jela za svoj restoran.

Veliko mnoštvo ljudi pojavilo se na dan otvaranja, i unutra je bio kaos. Još uvijek nisam ništa znala o poslovanju restorana. Jedna od gošći bila je bivša klijentica osiguranja, koja je poznavala nekoga tko je nedaleko otvorio kafić, i zamolila je vlasnicu da mi pomogne. Puno mi je pomogla.

Posao je išao dobro. “Mirta” je jedan od nekoliko potpuno veganskih restorana na području Tokyja. Ujutro idem na svoj posao raditi u osiguranju. Tada idem u restoran i od jedanaest prijepodne do četrnaest sati poslijepodne poslužujem posjetitelje restorana za ručak. Nakon toga vraćam se na svoj posao u osiguranju. Subotom je restoran zatvoren.

Restoran mi je dao priliku da radim više od zdrave hrane. Jedna stalna posjetiteljica restorana imala je rak dojke, i raspitivala se o informacijama vezanim uz zdrav način življenja. Podijelila sam neku adventističku literaturu s njom. Druga korisnica, žena koja je sama, rekla mi je da traži nove prijatelje. Pozvala sam je da posjeti moju crkvu i došla je nekoliko puta. Glavni cilj restorana je dovoditi ljude k Isusu. Ellen G. White kaže: “Naši restorani trebaju biti u gradovima, inače djelatnici u takvim restoranima neće moći dosegnuti ljude i učiti ih načelima ispravnog življenja.” (*Selected Messages*, sv. 2, str. 142) Zato sam pokrenula taj restoran. To je Božji restoran. Bog mi pomaže u vođenju, a vlasnik je Isus.

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

Prvi adventist koji je posjetio Japan bio je Abram La Rue, samostalni američki misijski radnik u Kini. Rane 1889. godine La Rue je nekoliko puta putovao u Japan, dijeleći adventističke tiskovine u Yokahami i Kobeu. Stephen Haskell (1833.—1922.) posjetio je Japan 1890. godine i u časopisu *Review and Herald* 26. kolovoza iste godine objavio da su tamo održana krštenja te da se nekoliko ljudi zanima za svetkovanje subote.

6. studenoga 2021.

Evangelje uz rižu i kari

Japan

Sara dolazi na bogoslužja u adventističkoj crkvi u Japanu svake subote. Ona nije adventistica. Njezina obitelj nisu adventisti. Nitko u njezinoj obitelji nije čak niti kršćanin.

Razlog zašto Sara ide u crkvu svake subote je zato što jede u dječjem restoranu koji se nalazi u crkvi.

Četrnaestogodišnja tinejdžerica uživa u jedenju *sušija*, ali posebno voli subote kad restoran poslužuje rižu s *karijem*, što je omiljeno jelo japanskih tinejdžera. Nakon ručka ona se pridružuje drugoj djeci u slušanju biblijskih događaja, pjevanju pjesama i igranju igara.

Sara je počela dolaziti u crkvu sa šest godina. Njezina samohrana majka poslala ju je u crkvu na zdrav obrok.

Sara i njezina majka možda ne izgledaju siromašno. Japan se uglavnom smatra bogatom zemljom. Ali vladina gospodarska politika i učinci globalizacije stvorili su sve veću razliku između onih koji imaju i onih koji nemaju.

Rezultat nije veliko siromaštvo, u kojem djeca umiru od gladi, nego relativno siromaštvo, gdje djeca žive znatno ispod prosječnog životnog standarda i kaskaju za djecom koja žive u imućnijim obiteljima. Svako sedmo dijete u Japanu sada živi u takvom stanju.

Takvo siromaštvo teško je pogodilo domove samohranih roditelja, poput Sarine majke. Takvi roditelji ne mogu priuštiti pristojan obrok za svoju djecu, niti ih slati na izvanškolske aktivnosti, poput glazbene škole ili sportskih treninga. Roditelji imaju malo vremena da bi pomogli djeci u domaćim zadacima i nemaju dodatnog novca za unajmljivanje učitelja kao što to rade imućnije obitelji.

Članovi adventističke crkve primijetili su takvo siromaštvo u njihovoj zajednici i počeli dijeliti besplatne ručkove subotama te davati instrukcije u ostalim danima tjedna. Kad je gradska vlast Kashiwe, grada od 410.000 ljudi u širem području Tokyja, odlučila ponuditi financijsku pomoć organizacijama koje hrane siromašnu djecu, mjesna adventistička crkva se prijavila za donaciju i dobila je. Desetero do tridesetero djece počelo je dolaziti u crkvu svake subote na zdrav ručak koji su dijelili članovi crkve i drugi volonteri.

Kad je stigla na ručak u crkvu i igru s ostalom djecom, Sara je ispočetka bila sramežljiva. Ali svidjela joj se hrana i biblijske aktivnosti. Svidjela joj se pažnja koju su joj pružali članovi crkve, i vraćala se svake subote. Kako je odrastala, počela je pomagati u vođenju poslijepodnevnog programa za mlađu djecu. Tada je pozvana na ljetni biblijski kamp. Na kampu je odlučila svoje srce predati Isusu.

Rekla je novosti njezinoj majci kad se vratila kući, ali majci se to nije svidjelo.

“Moraš čekati da budeš dovoljno stara kako bi radila nešto kako ti želiš”, rekla joj je majka.

To je značilo da Sara mora čekati još četiri godine da bude krštena. Po japanskim zakonima, dijete do osamnaeste godine ne može donijeti takvu odluku bez pristanka roditelja. Sara ima četrnaest godina. Članovi crkve bili su tužni kad im je Sara rekla što je majka odgovorila, ali nisu bili iznenađeni. Bila je to uobičajena reakcija japanske majke koja nije bila kršćanka.

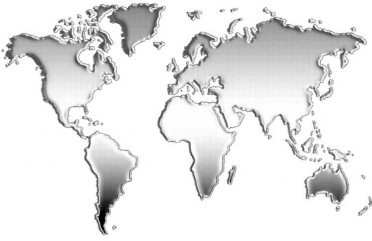
Molimo vas da se molite za Saru, njezinu vjeru i njezinu majku. Molimo vas da se molite i za drugu djecu koja jedu, igraju se i uče o Isusu svake subote u adventističkoj crkvi u Kashiwi, gradskom središtu utjecaja koji nastoji širiti Isusuovu ljubav u Istočnoj japanskoj konferenciji. Hvala vam na vašim darovima koji pomažu u širenju Evandelja — sa i bez *sušija* i *riže s karijem*.

Povezano s iskustvom

- ◆ Sara je pseudonim koji koristimo kako bi se zaštitila njezina privatnost.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

- ◆ Prvi službeni adventistički djelatnici poslani u Japan bili su W. C. Grainger (1844.—1899.), bivši predsjednik Healdsburg koledža u Kaliforniji (kasnije Koledža Pacifičke unije), i T. H. Okohira, Japanac i nekadašnji student Healdsburg koledža. Stigli su u Tokyo 19. studenog 1896. i pokrenuli Biblijsku školu Shiba, koja je uskoro imala mladih muških polaznika.
- ◆ Teruhiko H. Okohira (1865.—1939.) rođen je u utjecajnoj obitelji u provinciji Satsuma, u Japanu. Dok je pohađao poslovnu školu u Sjedinjenim Američkim Državama, prvo se obratio u metodista, a tada je, u San Franciscu, postao adventist. Pohađao je Healdsburg koledž i, na kraju 1894. godine, zatražio da netko pođe s njim natrag u Japan širiti adventističku poruku. Predsjednik koledža W. C. Grainger je odgovorio na njegov poziv, i Generalna konferencija ih je 1896. godine poslala u Tokyo. Godine 1907. Okohira i još jedan muškarac, H. Kuniya, određeni su kao prvi japanski adventistički pastori.

13. studenoga 2021. Izgubljeno janje Japan

Bila sam vrlo ohrabrena tijekom pandemije koronavirusa. Moj muž i ja vodili smo školu engleskoga jezika u Osaki, gradu od 2,7 milijuna ljudi u Japanu. Škola se zatvorila zbog pandemije. Ali prije nego što je japanska vlada proglasila izvanredno stanje, uspjeli smo završiti pripremu za online predavanja i, čudom, uspjeli zadržati devedeset posto naših studenata.

Ali bila sam još više zapanjena bivšom studenticom, šezdesetogodišnjakinjom imenom Chikako, koja me je kontaktirala na vrhuncu pandemije u Japanu. Znamo se trinaest godina, ali smo izgubile vezu prije dvije godine. Tada sam, jednoga dana kad sam krenula kući iz ureda, primila poruku od nje na *Facebook Messengeru*.

“Željela bih doći u vašu crkvu, iako se pandemija širi”, napisala je. Chikako nije bila kršćanka. Bila sam iznenađena što je željela znati više o Isusu, jer smo se slabo dopisivale o kršćanstvu i o tome kako sam ja postala kršćanka. Dogovorile smo se da se sastanemo u subotu nakon subotnjeg bogoslužja.

Na našem sastanku ispričala sam joj usporedbu o izgubljenom ovci.

Pažljivo je slušala Isusove riječi: “Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa, došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: ‘Radujte se sa mnom! Nadoh ovcu svoju izgubljenju.’ Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika negoli zbog

devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja.” (Luka 15,4-7)

Chikako se odmah poistovijetila s izgubljenom ovcom. Rekla je kako ju je Isus pozivao da Ga slijedi već mnogo godina, ali ona je htjela donijeti odluku u svoje vrijeme. Njezine sljedeće riječi su me zapanjile.

“Znam da me je Isus zvao, kao izgubljenu ovcu, i ja Ga nisam slušala”, rekla je. “Ali sad sam Ga prestala zanemarivati i želim se krstiti.”

Činilo mi se jasno da je Sveti Duh radio na njezinom srcu, posebno tijekom pandemije, i bila sam sretna što mogu podijeliti biblijski nauk i Isusovu ljubav.

Srele smo se još nekoliko puta nakon toga. Jedne subote, dok smo razgovarale o Isusovoj smrti na križu, bila je dirnuta kako je razbojnik na križu u zadnjoj minuti odlučio umrijeti kao istinski Isusov sljedbenik. Chikako je bila vrlo dirnuta činjenicom da Isus uvijek voli i spreman je na oprost. Shvatila je da je bila nezadovoljna, iako se trudila sama pronaći sreću i mir.

“Željela bih biti kao razbojnik na križu i prihvatiti Isusa”, rekla je.

Pandemija koronavirusa možda je poremetila naše živote, ali to ne može zaustaviti Isusa da privlači ljude k sebi. On kaže: “Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir.” (Ivan 10,16)

Isus radi u našim životima čak kada to ne vidimo i ne osjetimo. Isus nas zove imenom i spasit će nas kad Mu se predamo.

Koronavirus je učinio online rad, poput predavanja engleskog jezika, još bitnijim u širenju Radosne vijesti. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja ići će u projekt za pomoć ljudima Japana, osobito mladima, da saznaju za Isusa putem interneta. Hvala vam što namjeravate velikodušno priložiti svoje darove.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite djevojku da pročita ovo osobno iskustvo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

- ◆ Nacionalni sport Japana je *sumo*, način hrvanja u kojem se dva natjecatelja pokušavaju međusobno izgurati iz ringa promjera četiri i pol metra, ili prisiliti da drugi dodirne tlo bilo kojim dijelom tijela osim tabanima.
- ◆ Morski plodovi i riža ili rezanci čine tradicionalnu japansku kuhinju. Varijacija koja je postala najomiljenija diljem svijeta je *sushi* — riža začinjena octom i poslužena s plodovima mora ili povrćem.
- ◆ Japan je dio pacifičkog “vatrenog prstena” s više od stotinu aktivnih vulkana, što Japan čini sklonim potresima i tsunamijima.

20. studenoga 2021.

Molitve vlasnika tvrtke

Južna Koreja

Kad se Kiyong moli, događaju se čuda.

Dok se molio, vlasnik uspješne računovodstvene tvrtke u Južnoj Koreji osjetio se nadahnutim da osniva adventističke crkve. Vođe crkve dali su mu bivšu crkvenu zgradu nedaleko od njegovog doma, i prve godine bilo je kršteno četrdesetero ljudi.

Kako se nastavio moliti, broj krštenja porastao je na devedeset i osam krštenja u dvije i pol godine.

Kiyong se odučio moliti za stotinu krštenja: “Molim Te, Bože, daj mi stotinu!”

Kad je otvorio oči, iznenada se sjetio žene koju nije vidio tri godine. Raspitivao se i doznao kako je žena otvorila dječju školu umjetničkih radova. Kupio je buket šarenog cvijeća i odnio ga njoj u školu.

Kako su njih dvoje razgovarali, Kiyong joj je opisao svoje osnivanje crkava. Govorio je o devedeset i osmero ljudi koji su predali srce Isusu.

“Ti bi trebala biti stota osoba”, rekao je.

“Naravno, bit ću stota osoba”, odgovorila je žena.

“Odlično!”, rekao je Kiyong. “Ali prije toga trebaš proučavati Bibliju. Doći ću k tebi sutra u 19.30 sati da te poučavam iz Biblije.”

Zastao je, a zatim dodao: “Pobrini se da i tvoj muž bude tamo!”

Kiyong je spomenuo i njezinog muža, zato što su trebale dvije osobe kako bi se doseglo stotinu krštenja.

Nakon što je napustio njezinu školu umjetnosti, žena je telefonom nazvala svojega supruga.

“Kiyong će sutra doći u našu kuću da nas poučava iz Biblije”, izjavila je.

Njezin muž je, kao i Kiyong, bio uspješan poslovni čovjek. Ali nije bio kršćanin. Umjesto toga, slavio je pretke i japanske bogove u svetištima. Nedavno je odlučio poboljšati svoj engleski jezik kako bi napredovao u svojem poslu. Kupio je hrpu knjiga na engleskom jeziku kako bi mu pomogle u učenju. Jedna od knjiga bila je Biblija.

Ali Biblija mu je bila nejasna. Muškarac je čitao Bibliju u svojem uredu, ali se mučio s razumijevanjem. Razumio je riječi na engleskom, ali nije razumio što su značile. Napokon, u očaju, odlučio se moliti Bogu Biblije.

“Ako si Ti pravi Bog, pošalji mi nekoga da me nauči razumjeti Bibliju”, molio se naglas.

U tom trenutku zazvonio je mobitel. Bila je to njegova žena: “Kiyong će sutra doći u našu kuću da nas poučava iz Biblije.”

Bio je zapanjen. Sjedio je i nije se pomaknuo dugo vremena. Osjećao se kao da je munja prošla njegovim tijelom — od njegove glave, niz kralježnicu do tabana.

Sljedećeg dana Kiyong je došao u kuću ovoga para i iznenadio se kad ih je vidio kako željno čekaju biblijsko poučavanje. I njihovo dvoje odrasle djece su također bili s njima, jer su željeli saznati više o Bogu koji je tako brzo odgovorio na molitvu njihovog oca.

Obitelj je proučavala Bibliju s Kiyongom i prihvatila sve što su naučili. Dali su svoja srca Isusu. Što se tiče odgovora na Kiyongovu molitvu, Bog nije dao stotinu krštenja — nego stotinu i dva.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u širenju Radosne vijesti u Južnoj Koreji kroz dva projekta: centra za njegu u gradu Ansanu i centra za evangelizaciju u gradu Daegu. Hvala vam na vašim velikodušnim darovima!

Povezano s iskustvom

- ◆ Kiyong je osnovao tri crkve u Južnoj Koreji.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

Prvi Korejci koji su postali adventisti bili su Lee Eung Hyun i Son Heung Cho. Obratili su se 1904. godine u Kobeu, u Japanu, gdje je Lee Hyun vidio na ulici ploču s natpisom na kineskom (koji ima zajedničke ideografe s japanskim i korejskim), na kojoj je pisalo: "Crkva sedmoga dana subote i Isusovog drugog dolaska". Već je bio kršćanin i bio je izazvan natpisom. Nakon istraživanja i razgovora s propovjednikom Hideom Kuniyanom, pozvao je Sona Heunga Choa da posjeti crkvu s njime. Dva muškarca su uskoro bila krštena. Son Heung Cho se tada vratio u Koreju, gdje je počeo širiti poruku Radosne vijesti. Kasnije te godine pozvao je Hidea Kuniyaa da dođe u Koreju i podučava obraćenike.

27. studenog 2021.
Pomoć s Neba
Južna Koreja

David je svojom toyotom camry sišao s autoputa na zabacenu cestu. Slijedio je svoju GPS navigaciju na važni seminar u mjesnoj adventističkoj crkvi u američkoj saveznoj državi Utah.

Iznenada je na njegovom mobitelu iskočila poruka upozorenja. Ta je cesta bila opasna i samo su vozila za sve terene mogla riskirati i voziti njom.

David je vozio već dosta veliku udaljenost u svojem nevelikom automobilu, i nije se mogao jednostavno okrenuti nazad. Koliko loša cesta može biti? Odlučno je stisnuo pedalu gasa. Nekoliko minuta kasnije upozorenje se ponovno javilo. Zanemario ga je.

Tada je asfalt naglo nestao i on je počeo voziti po makadamu. Nakon što je malu udaljenost vozio uzbrdo, motor automobila se zaustavio. David je okrenuo ključ kako bi ponovno pokrenuo motor, ali ništa se nije događalo. Opet i opet je okretao ključ. Ništa se nije događalo.

Ispred je mogao vidjeti veliku visoravan pijeska i grmlja. Njegov mobitel je bio bez mreže, i nijedan drugi automobil nije bio na vidiku. Odjednom je David osjetio strah i samoću usred ničega. Bio je računalni programer iz Južne Koreje nasukan uz pješčano brdo u Sjedinjenim Američkim Državama.

“Što ako nađem na divlje životinje?”, pomislio je.

David je kleknuo u prašinu i molio se.

“Moj Gospodine, molim Te, oprost mi što sam zanemario upozorenja i vozio ovuda. Nisam znao da će se ovo dogoditi. Ali moram održati seminar ove subote. Što sam krivo učinio?” pitao je.

Njegovo srce bilo je ispunjeno mješavinom depresije, straha i zbunjenosti. Zaboravio je da ga je Bog vodio dok je putovao tri mjeseca držeći seminare o tome kako evangelizirati putem interneta i društvenih mreža.

Oko pet minuta nakon njegove molitve ugledao je kamionet koji se penjao na brdo. Kad su ga vidjeli, stariji par je stao.

“Što nije u redu?” zapitao je muškarac.

David mu je objasnio o tvrdoglavom motoru koji se nije htio upaliti. Stariji čovjek je sjeo u njegov automobil i okrenuo ključ. Ništa. Vratio je natrag ključ Davidu i ponudio mu da ga odveze šest kilometara dalje do područja gdje će mu mobitel raditi.

U Davidovom srcu pojavila se zahvalnost. Moći će nazvati vučnu službu za pomoć.

Ali iznenada je stariji muškarac opet zatražio ključ, dajući Davidu znak da sjedne kraj njega na suvozačevo sjedalo. Okrenuo je ključ. David je bio siguran da muškarac troši njegovo vrijeme. Oboje su već pokušali upaliti motor i nisu uspjeli.

— *Brm, brm!*

Zvuk je Davidovim ušima zvučao poput melodije. Motor je proradio. Stariji muškarac je stisnuo gas i automobil se glatko pomaknuo naprijed. David nije mogao vjerovati svojim očima. “Hvala Ti, Bože! Hvala Ti!” uzviknuo je.

Mašući im rukom, okrenuo je automobil i vratio se na glavnu cestu slaveći Boga cijelim putom. Iako je zanemarivao upozorenja, Bog mu je osigurao pomoć s Neba kako bi mogao stići na seminar na vrijeme.

David Kim je među mnogim adventistima iz Južne Koreje koji misionare diljem svijeta. Ovoga tromjesečja crkva u svijetu ima priliku pomoći u dva projekta trinaeste subote u Južnoj Koreji: centru za potporu imigrantskoj djeci u gradu Ansanu i centru za evangelizaciju u gradu Daegu.

Povezano s iskustvom

- ◆ David vodi dvije web stranice: 3AMS.com, koja nudi knjige Ellen G. White na korejskom, kineskom, španjolskom, portugalskom, francuskom, nizozemskom, ruskom, rumunjskom, japanskom i engleskom; i sabbathtruth.or.kr, koja sadrži istine o suboti.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

- ◆ U veljači 1943. godine, tijekom Drugog svjetskog rata, japanska policija uhitila je vođe Adventističke crkve u Koreji i držala ih u zatvoru do kraja godine. Jedan od njih je umro od mučenja u zatvoru, dvojica drugih su umrli ubrzo nakon puštanja na slobodu, a jedan kasnije. Sve u svemu, oko četrdeset adventista zatvoreno je zbog svoje vjere. Puno njih su pobjegli u planinske predjele Koreje i vratili se u svoje domove tek nakon završetka rata.
- ◆ Sjedište Sjeverne azijskopacifičke divizije nalazi se u mjestu Goyang, gradu kraj Seula, glavnog grada Južne Koreje.

4. prosinca 2021. **SOS misionarka** Južna Koreja

Kao tinejdžerica sanjala sam da postanem misionarka. Ali kako? Moj je otac umro kada sam bila mlada, i moja majka je bila jedina kršćanka koju sam znala. Ostala naša rodbina bili su šamani ili vračevi, i slavili su naše pretke u mojoj zemlji Južnoj Koreji.

Jednoga dana moja majka je izjavila kako ima dobre vijesti: “Znam profesora koji šalje misionare u druge države i želi s tobom razgovarati o tvojem snu”, rekla je.

Bila sam oduševljena i dogovorila sam određeno vrijeme s profesorom. Hodajući na satanak nekoliko dana kasnije, prošla sam pokraj skupine tinejdžera s majicama na kojima su bili natpisi: “SOS”. Pozvali su me na evangelizacijski sastanak za studente u najbližoj adventističkoj crkvi. Volim crkvu i spremno sam slijedila studente u njihovu lijepu drvenu crkvu.

Kad je pastor saznao da sam kršćanka, pitao me znam li za subotu. Ja sam svetkovala nedjelju. Pastor mi je objasnio važnost subote kao sedmoga dana. Kako je govorio, moje srce je počelo gorjeti.

U tom trenutku moj je mobitel zazvonio. Bio je to profesor. Čekao me je. Bilo je to čudno: toliko sam htjela razgovarati s njim, ali pastoreve riječi su još više taknule moje srce. Odogodila sam naš sastanak za sljedeći dan.

Te večeri saznala sam za subotu, Kristov drugi dolazak, nebeski Sud, Božje spasenje i veliku borbu između zla i dobra. Moje je srce bilo preplavljeno radošću.

Sljedećeg dana vratila sam se u lijepu drvenu crkvu kako bih saznala više o Bibliji. Dok sam bila tamo, zvao me pro-

fesor i rekla sam mu da sam zauzeta proučavanjem Biblije u adventističkoj crkvi. Ljutito je rekao kako pravi kršćani ne slijede iste doktrine kao adventisti i objasnio mi svoje doktrine. Pastor, koji je sjedio blizu mene, nije si mogao pomoći a da ne čuje razgovor. Rekao je kako je profesorova doktrina zvučala kao doktrina koju naučava ogranak kršćana koji vjeruje kako je njihov vođa sâm Sveti Duh. Malo smo istražili i ispalo je da profesor pripada tom ogranku.

Bila sam tužna i uzrujana što me je moja majka pokušala prevariti kako bi se pridružila toj skupini. Molila sam je da proučava Bibliju s adventističkim pastorom, ali ona je ljutito odbila. Nisam bila sigurna što trebam učiniti.

Pastor mi je predložio da upišem Adventističko sveučilište Sahmyook. "Mogla bi više proučavati Bibliju i dovesti svoju majku istini", rekao je.

Dok sam studirala na sveučilištu, majčina se ljutnja smanjila. Govorila sam joj što učim i namjerno ostavljala po kući razne knjige za učenje iz Biblije. Malo-pomalo ona je gledala adventističke poruke na Youtubeu i čitala adventističke časopise. Božjom milošću diplomirala sam 2020. godine.

Tada se okupljanje majčine skupine pretvorilo u veliko žarište koronavirusa, jedno od najgorih u Južnoj Koreji. Tisuće ljudi, uključujući moju majku, se zarazilo. Srećom, ona se brzo oporavila, ali crkva te skupine bila je zatvorena i okupljanja su im zabranjena. Vjerujem da Bog vodi moju majku kako bi Ga što bolje upoznala.

Volim Isusove riječi: "Da, Sin Čovječji došao je da traži i spasi što je izgubljeno!" (Luka 19,10) Isus govori o meni. Kad gledam unatrag, vidim da sam Božjom providnošću susrela SOS misionare i shvatila istinu o majci. SOS u ovom slučaju znači: *Salvation, Only Jesus, Service* (Spasenje, samo Isus, služba) i ja namjeravam postati SOS misionarka mojoj majci i svijetu. To će biti ispunjenje mojeja sna.

Ovo je iskustvo adventistice So-hee, koja je među mnogim adventistima iz Južne Koreje sa srcem za misiju. Ovoga tromjesečja članovi crkve diljem svijeta imaju priliku poduprijeti misiju. Dio darova trinaeste subote pomoći će u osnivanju dvaju misijskih središta u dva grada.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite djevojku da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ SOS (*Salvation, Only Jesus, Service*) misijski je pokret mladeži u Južnoj Koreji usmjeren na pomaganje mladima da stupe u dodir s ljudima svojega naraštaja. Pokret je nastao 2015. godine među mladima u Jugoistočnoj korejskoj konferenciji. Tjedan dana tijekom školskih praznika SOS tinejdžeri prilaze svojim vršnjacima na ulici, pozivaju ih u crkvu, pružaju im proučavanja Biblije i naposljetku ih pozivaju da daju svoja srca Isusu biblijskim krštenjem.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

Južna Koreja bila je nekada stanište brojnih sibirskih tigrova, ali kako je broj stanovnika rastao, zbog lova su ih gotovo istrijebili. Sada se mogu naći samo u Sjevernoj Koreji.

11. prosinca 2021.
Cjepivo ljubavi
Južna Koreja

— *Bip, bip.*

Nekoliko puta na dan poruka upozorenja iskoči na mojem mobitelu. Poruke sadrže informacije o koronavirusu i upozorenjima o zabranama napuštanja svoje kuće.

Usred pandemije koronavirusa, južnokorejsko područje u kojem živim proglašeno je područjem bez COVID-a. No tada je jedan zaraženi pacijent donio virus u naše područje prisustvovanjem na skupu jedne kršćanske skupine. Događaj se pretvorio u veliko žarište virusa. Moj grad je ubrzo postao najzaraženiji u zemlji, sa stotinama novozaraženih svakoga dana. Broj potvrđenih slučajeva premašio je šest tisuća za manje od mjesec dana nakon tog događaja. Dok su nacionalni mediji širili dnevne izvještaje o našem području, ljudi diljem Južne Koreje gledali su nas s visine kao glavne krivce za širenje koronavirusa cijelom Južnom Korejom.

Činilo se da je sve stalo u trenu. U trgovačkim centrima nije bilo ljudi, kao ni na tržnicama ili u restoranima. Nitko nije kupovao ili prodavao. Samo nekoliko automobila se vozilo po ulicama. Nevidljivi virus brzo je preokrenuo svijet. Moja crkva je također bila pogođena. Slobodno sam propovijedala svoju ljubav prema Isusu, ali moje misijske aktivnosti su stале. Pitala sam se treba li prisiliti Božju crkvu da zatvori svoja vrata. Trebamo li tiho odustati od poziva da širimo Radosnu vijest i čekati da se stanje poboljša? Ja to nisam mogla. Dok se svijet gasio, ja sam se molila.

“Moj Oče, znam da je svjetska kriza prilika za Tebe. Koju ćeš priliku pružiti meni?” Molila sam se opet i opet. Jarko svjetlo bljesnulo je u mrklom mraku. Sjetila sam se kako

sam sa crkvenim zdravstvenim odjelom naučila kako praviti tekuće sredstvo za dezinfekciju ruku.

“Jedna od pomoći koja je sada potrebna ljudima jest sredstvo za dezinfekciju ruku”, pomislila sam. Uz pomoć zdravstvenog odjela, članovi moje crkve napravili su oko tisuću boca sredstva za dezinfekciju ruku i dijelili ih na tržišcima.

Stavili smo maske i rukavice i dijelili dezinfekcijska sredstva. Ljudi su se odazvali kao da su dezinfekcijska sredstva jedan od najskupocjenijih darova na svijetu. Pokazali su iskrenu zahvalnost. Nismo otkrili ime naše crkve, ali mnogi su nas ljudi pitali: “Odakle dolazite?” ili “Koju organizaciju predstavljate?” Zatim bismo im mi odgovorili da smo adventisti.

Kriza se pretvorila u priliku. Božja ljubav, prikazana kroz naše dijeljenje, otopila je srca smrznuta koronavirusom. Tada mi je Bog dao drugu zamisao. Južna Koreja je doživjela nacionalnu paniku kad su sve maske rasprodane. Ljudi su čekali u dugim redovima za kupnju nekoliko maski u trgovinama.

“Kako mogu pomoći ovim ljudima koji pate?” pitala sam se.

Dok sam razmišljala o tome, sjetila sam se da sam učila koristiti šivaći stroj kad sam bila mlada. Počela sam izradivati maske od tkanine kod kuće. Dok sam polako pravila masku po masku, drugi članovi crkve čuli su za moju inicijativu i pomogli mi u tome. Njihovo sudjelovanje dalo mi je hrabrost i snagu. Najviše od svega, obradovala sam se vidjeti članove crkve koji su se povukli od rada u javnosti zbog koronavirusa, te kako im se vraća oduševljenje i živost za Krista.

Naš Bog je Bog preokreta i On pretvara krize u prilike. Ljudi odvojeni društvenim razdvajanjem zbližili su se — dezinfekcijskim sredstvima za ruke i maskama. Moja crkva je postala mjesto za dijeljenje cjepiva ljubavi, najboljeg cjepiva u krizi. Podijelili smo tri tisuće boca dezinficijensa i na stotine maski.

Kroz ovo dijeljenje, koje je pokrenuo sâm Bog, usrdno se molim da se Zemlja ne napuni koronavirusom, nego “spoznajom Jahvinom kao što se vodom pune mora” (Izaija 11,9).

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji misijskog središta u području Južne Koreje na kojem se nalazi crkva Jang Dong-woon.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite neku djevojku da podijeli ovo osobno iskustvo.
- ◆ Jang Dong-woon služi kao đakonica i ravnateljica misijskog odjela mjesne adventističke crkve Gyeongsan Central, a vodi i udругu žena adventističkih crkava na području jugoistočne Koreje.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.
- ◆ Najomiljeniji i najpoznatiji dio korejske kuhinje je *kimchi*: jelo napravljeno od različitog fermentiranog povrća i začina, uključujući čili u prahu.

18. prosinca 2021.

Seoska crkva

Tajvan

Ovo iskustvo o Xiu-yuei, 68-godišnjoj domorodačkoj ženi na sjeveru Tajvana, odražava stvarnost autohtonog stanovništva u Tajvanu. Prije tri godine dio je darova trinaeste subote pomogao u širenju Radosne vijesti među domorodačkim narodom, a darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju triju gradskih središta utjecaja namijenjenih domorodačkom stanovništvu u Tajvanu. Hvala vam što podržavate širenje Radosne vijesti svim skupinama ljudi.

Ne posjedujem auto. Ne znam voziti motocikl, a niti bicikl. Jedini način da dođem do crkve jest taksijem.

Moji subotnji izlasci stvarali su velike probleme u mojem braku. Moj muž, koji nije bio adventist, uzrujao bi se kad sam ga napuštala zbog različitih bogoslužja u crkvi u svojem rodnom selu.

Živjeli smo u velikom gradu bez adventističke crkve, na sjeveru Tajvana. Moje rodno selo nalazilo se u planini, dosta udaljeno od nas. Moj muž je bio bolestan i nije htio ići sa mnom. Također nije želio ostajati kod kuće sâm. Jedne subote kad sam se vratila kući i ponudila mu ručak, bacio je hranu na pod.

“Stalo ti je samo do crkve!” zaurlao je. “Nije te briga jesam li živ ili sam umro!”

Stalo mi je do crkve, ali mi je stalo i do mogega muža. Nisam znala što učiniti. Činilo se da me je neprijatelj napadao kad god sam htjela biti vjerna Gospodinu.

Moj sin je bio teško ozlijeđen u nesreći dok je bio u obveznoj vojsci. Otišla sam od kuće da se brinem za njega i,

dok me nije bilo, moj muž je iznenada umro. Osjećala sam se odgovornom za njegovu smrt, jer sam mu možda mogla pomoći da sam ostala kod kuće. Tuga me je prevladala i nisam se mogla moliti niti čitati Bibliju mjesec dana. Ali polako sam shvatila da me Bog vodi i da ima prelijep plan za mene.

Također sam vidjela da Bog ima divan plan i za našu seosku crkvu. Morali smo obnoviti crkvu i procijenili smo cijenu od sto tisuća novotajvanskih dolara (oko šesnaest tisuća kuna). Bio je to velik iznos za nas seljane, pripadnike domo-rodačke skupine Atayala.

Naši popravci bili su vezani uz mnoge probleme. Prvo, jedna vjernica je završila u bolnici nakon nesreće, i mi smo tako izgubili dvoje vrijednih volontera — nju i njezinoga muža — u jednom danu. Zatim se naš jedini zaposleni radnik, koji nije bio vjernik crkve, onesvijestio od toplinskog udara. Srećom, probudio se nakon nekoliko minuta i, govoreći da je dobro, vratio se na posao. Nakon toga, moj brat se obeshrabrio, zabrinut da smo pogrešno izračunali troškove popravka.

“Nikada nećemo moći pokriti te troškove”, rekao je.

Ohrabрила sam ga da se pouzda u Boga i nastavi raditi. Čovjek koji je išao u jednu drugu kršćansku crkvu u našem selu, prošao pored naše crkvene zgrade. Zaustavio se i ponudio pomoć u popravcima.

“Život je prekratak da bismo zaustavljali kršćane iz druge denominacije da rade za Boga”, rekao je.

Kad je pala noć, predao mi je paketić. “Želim dati donaciju”, rekao je Atayala. Otvorivši paketić, iznenadila sam se kad sam vidjela svežanj novčanica od šest tisuća novotajvanskih dolara (oko tisuću kuna), što je za nas bio velik iznos.

Kad je unajmljeni radnik čuo za donacije, bio je toliko dirnut da je izjavio kako ne želi više biti plaćen za svoj rad: “Želim raditi za crkvu besplatno”, rekao je.

Svjedočeći svemu tome, moj brat je stekao povjerenje u naše napore i slavio je Gospodina.

Nakon šest godina obnova crkvene zgrade još nije dovršena, ali ja vjerujem da će se Bog pobrinuti za svoju crkvu i potrebe svojeg naroda. On to uvijek čini. Molite se i dalje za nas!

Povezano s iskustvom

- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

Prvi adventist sedmoga dana za kojeg je poznato da je ušao u Tajvan bio je T. S. Wang, kolporter iz Južnog Fujiana u Kini, 1907. godine. Unatoč progonu i zatvoru, nastavio je svoje djelo i, do njegovog odlaska 1912. godine, imao je deset obraćenika. Posao je u tom području bio težak i, kad je djelo zastalo 1942. godine, tijekom Drugog svjetskog rata, bilo je samo četrnaestero članova. Godine 1948., nakon rata, osnovana je Misija Tajvan, a Crkva adventista sedmog dana na otoku osnovana je početkom 1949. godine.

25. prosinca 2021.

Ujarmljena s nevjernikom

Trinaesta subota

Ovo iskustvo Chang Zeng-Mei, domorodačke učiteljice, odražava stvarnost domorodačkih ljudi u Tajvanu.

Nisam se htjela udati za svojega muža zato što sam bila odgajana kao adventistica, a on je pripadao drugoj kršćanskoj denominaciji. Ali i moji i njegovi roditelji željeli su da se mi vjenčamo, i ja sam ih morala slušati.

Otišla sam svojem budućem mužu, Ming-Huangu, i rekla: “Možemo se vjenčati, ali ja neću promijeniti vjeru.” On nije imao problema s tim. No, tada smo počeli raspravljati o vjenčanju. Htjela sam da se održi u mjesnoj adventističkoj crkvi, ali on je rekao: “Ne! Budući da sam je muž, to bi trebalo biti u mojoj crkvi.”

Pokušala sam pronaći kompromis. “Hajde da imamo vjenčanje negdje vani”, predložila sam. “Ali”, dodala sam, “adventistički pastor će voditi vjenčanje.”

Jedan od mojih rođaka bio je pastor u Ming-Huangove crkve, pa je on predložio: “Pitajmo tvojeg rođaka da vodi vjenčanje.”

“Ne, mora biti adventistički pastor”, rekla sam. “Tvoj šurjak je adventistički pastor, pa zamolimo njega da vodi vjenčanje.” Svadali smo se ukруг.

Na kraju sam rekla: “Ako neće biti adventistički pastor, onda se neću udati za tebe.”

“Dobro”, odgovorio je. “Pitat ću majku što učiniti.” Majka mu je bila članica adventističke crkve. Ali njezin muž nije bio adventist pa se, nakon što se udala, pridružila njegovoj crkvi.

Nakon što je razgovarao sa svojom majkom, Ming-Huang mi je rekao: “U redu, moja majka mi je rekla da možemo imati adventističkog pastora.”

No, to nije bio kraj našim nevoljama. Pokazalo se da sam se svidjela njegovoj majci, jer je htjela da joj promijenim sina. Pio je i nije išao u crkvu nedjeljom. Mislila je da ću ga naučiti reda. Također je mislila da ću se nakon vjenčanja pridružiti njezinoj crkvi.

Osjećala sam se neugodno zbog pomisli da se udajem izvan moje vjere. Ming-Huang je znao da se osjećam nelagodno, ali već je cijelo selo znalo da su naši roditelji htjeli da se vjenčamo. Ako se razidemo, on će izgubiti ugled. To bi za njega bilo vrlo neugodno. Osim toga, mnogi ljudi su me hvalili govoreći mu: “Ona je dobra djevojka. Trebaš je oženiti.”

Odlučio je postati adventist kako bih se udala za njega i kako on ne bi izgubio ugled. Mjesec dana prije vjenčanja proučavao je Bibliju i bio kršten. Nikada neću zaboraviti taj dan. Plakao je kad je izašao iz vode. Htio se oženiti sa mnom, ali nije htio napustiti svoj stari život: nije želio prestati piti.

Šest mjeseci nakon što su naši roditelji odlučili da bismo se trebali vjenčati, imali smo vjenčanje na otvorenom s adventističkim pastorom.

Osjetila sam veliki pritisak nakon vjenčanja. Imala sam osjećaj da moram promijeniti svojeg muža. Morala sam ga dovoditi u crkvu svake subote. Morala sam ga naučiti dijeliti Isusa s drugima.

Ming-Huang je bio “prebijen” čovjek. Izgubio je veliko samopoštovanje jer je napustio toliko toga da me oženi. Tada sam ga obavijestila da mora čekati da dobije dijete.

“Pio si alkohol i dugo jeo nečistu hranu”, rekla sam. “Tvoje tijelo je onečišćeno.” Čekali smo sedam mjeseci. U to vrijeme naučila sam ga kako se zdravo hraniti i voditi zdrav način života.

Naši susjedi su primijetili da se promijenio i hvalili su ga da je novi čovjek.

Ali on nije htio biti novi čovjek. Nakon što je rođena naša kći, opet je počeo piti. Bila sam tužna i uzrujana, ali ga nisam mogla napustiti.

Prošlo je deset godina i dobili smo drugu kći. Imali smo puno sukoba. Jednoga sam dana shvatila kako ne možemo više slijediti njegov put. Predložila sam da se rastanemo, ali on nije ništa odgovorio. Uzela sam naše dvije kćeri, novorođenčice i desetogodišnju djevojčicu, i poslala u dom prijatelja. Željela sam da moj muž bude sam doma i da razmisli o životu i svojoj obitelji. Ming-Huang nije htio rastavu. Tražio me je tri dana i našao me u domu prijatelja. Složio se da će promijeniti svoje navike.

Volim svojeg muža, ali ne bih pristala udati se za njega da mogu opet birati. Udala sam se jer sam mislila da ga mogu promijeniti uz Božju pomoć. Prije našeg vjenčanja čak sam se molila: "Ako želiš da spasim ovog muškarca, moraš mi pomoći da ga promijenim." Biblija ima pravo kad kaže: "Ne ujarmljujte se s nevjernicima." (2. Korinćanima 6,14) Bolje je vjenčati se s nekim iste vjere. Salomon, najmudriji čovjek, naučio je ovu lekciju na mnogo teži način.

Ako si djevojka adventistica udana za neadventista, predlažem da budeš dobar primjer svojem suprugu u svojoj vjeri i načinu života. Moli se za njega, kuhaj mu i pokaži mu svoju vjeru kroz život. Kako je Isus rekao: "Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!" (Matej 10,16)

Slavite Boga što nas spašava! Moj muž je odjednom postao brižan muž i otac. Također je dobar vjernik i starješina crkve. Bog je dobar!

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u širenju Radosne vijesti među domorodačkim narodom u Tajvanu, a darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u otvaranju triju gradskih središta utjecaja namijenjenih domorodačkom stanovništvu i drugima u Tajvanu. Hvala vam što

svojim velikodušnim darovima pomažete širenje Radosne vijesti svim skupinama ljudi u Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zamolite djevojku da pročita ovo osobno iskustvo.
- ◆ Slike povezane s ovim iskustvom preuzmite na Facebooku: bit.ly/fb-mq.
- ◆ Misijske objave i činjenice o Sjevernoj azijskopacifičkoj diviziji preuzmite na: bit.ly/nsd-2021.

Zanimljivosti

- ◆ Iako je Tajvan (*taiwan*) kineska riječ za *otok*, nekad je bio poznat kao Formoza, od 16. stoljeća kad su ga portugalski moreplovci ugledali s mora i na svojim mapama označili kao *Ilha Formosa* (“prekrasan otok”).
- ◆ Nacionalni sport Tajvana je bejzbol.
- ◆ Najveći postotak tajvanskog stanovništva (95%), prema izvješću vlasti, čine Han Kinezi, uglavnom potomci valova migracija s kopna od početka osamnaestog stoljeća. Mandarinski je najčešći jezik u Tajvanu.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Mongolija

Čuda za radnika s gradilišta 5
Savršeno povjerenje 8
Povezivanje s Nebom 11
Tri pitanja 14

Japan

Ukusna poruka Evanđelja 17
Evanđelje uz rižu i kari 20
Izgubljeno janje 23

Južna Koreja

Molitva vlasnika tvrtke 26
Pomoć s Neba 29
SOS misionarka 32
Cjepivo ljubavi 35

Tajvan

Seoska crkva 38
Ujarmljena s nevjernikom 41

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com